

**ТЕХНІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ
РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ГМК**

Технічний потенціал – здатність підприємства забезпечувати своє довготривале функціонування та досягти стратегічних цілей на основі здібностей мобілізації технічних ресурсів у ході виконання комплексу дій.

Основний зміст поняття «технічний потенціал підприємства» полягає в інтегральному відображенні поточних та майбутніх можливостей економічної системи, трансформувачи вхідні ресурси за допомогою властивих їй персоналу підприємницьких здібностей на економічні блага і, таким чином, максимально задовольнивши підприємницькі та суспільні інтереси. Це пов'язано з реалізацією курсу на постійне вдосконалення виробництва та пошук шляхів зниження втрат у різній їх формі (особливо матеріально-енергетичних ресурсів), підвищення фондодідачі коштів праці, що становлять у сучасному виробництві переважну частину вартості продукції. Важливим елементом у механізмі зниження собівартості є економічно обґрунтований процес обслуговування та ремонту гірничого обладнання.

Для вдосконалення планування та організації ремонтних робіт створюється оперативна система управління, так звана «загальна експлуатаційна система» (ОЕС). Одним з дуже важливих етапів його створення є визначення ступеня суперечливості структурних елементів, що становлять систему, їхню взаємодію, вибір цілей та критеріїв.

Ефективність ОЕС розраховується як добуток норми робочого часу, коефіцієнта використання норми часу (К і.в.) та частки якісної роботи

$$H_p = \frac{T_{cm} - t_{np}}{T_{cm}} \cdot 100\%,$$

де T_{cm} - загальний час роботи обладнання; t_{np} - час простоїв;

$$K_{н.в.} = \frac{t_u \cdot Q}{H_p},$$

де t_u - теоретичний час робочого циклу відповідного обладнання; Q - обсяг виробництва продукції за час T_{cm} ;

$$\Delta P = \frac{Q - \Delta g}{Q},$$

де Δg - втрати виробництва продукції за час T_{cm} .

У рамках ОЕС управління технічним потенціалом не застосовують багато традиційних оціночних показників господарської діяльності підприємства. Насамперед, не використовується показник продуктивності праці, що розраховується як вироблення на одного виробничого робітника. І взагалі норми виробітку, різноманітних стандарти витрат робочого часу на одиницю продукції практично не застосовуються. Причин тому кілька.

Управління рухом технічних ресурсів у рамках ОЕС здійснюється «тягнучим» способом, який принципово відрізняється від «штовхаючого», що традиційно застосовується на підприємствах.

Другий варіант «штовхаюча система» є системою організації руху технічних ресурсів, у якій вони «виштовхуються» одержувачу за командою, що надходить на передаючу ланку з центральної системи управління виробництвом.

Для формування належного ставлення до роботи необхідно створити умови, щоб персонал гірничого підприємства сприймав свою працю як свідому діяльність, що є джерелом самовдосконалення, основного професійного та службового зростання. Відповідне ставлення до роботи та свідоме поведінка визначається використанням загальної експлуатаційної системи «експлуатація обладнання усіма працівниками через діяльність малих груп».

Список літератури

1. Как добиться успеха: Практ. Советы деловым людям/Под ред.. В.Е.Хруцкого.-М.:Плитиздат, 1991.-510 С.
2. Електронне джерело: www.exsimbase.com
3. Іванов В.Б., Кохась О.М., Хмелевский С.М. Потенціал підприємства: Науково-метод. Посіб.-К.:Кондор, 2009.-300 С